

عنوان مقاله:

حجیت استصحاب و آثار آن در فقه امامیه با تاکید بر روایت (صحیح اول زراره)

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سامان فرضی کرم الله - سطح ۳ (ارشد) حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

اقوال مختلفی در حجیت استصحاب وجود دارد شیخ انصاری اقوال اصولیین را در حجیت استصحاب در یازده قول استقصاء کرده است و صاحب فصول دوازده عقیده را ذکر کرده است و ما در اینجا به سه مورد اجماع اکثریت آن اشاره می کنیم که عبارت است از: ۱- حجیت به طور مطلق، آخوند خراسانی صاحب کفایه به صراحت این قول را پذیرفته است. ۲- عدم حجیت به طور مطلق، ظاهر عبارت عضدی این است که بیشتر حنیفه معتقد به این قول انداما شیخ انصاری دلایل این قول را از کتب سید مرتضی و ابن زهره نقل کرده است در مورد دلیلیت استصحاب دو مبنای معروف نیز وجود دارد. الف: مشهور قدما استصحاب را از باب حکم عقل حجت میدانستند و بر این مبنا استصحاب از جمله امارات فقهی است. قول قدما که در آن علما معتقد بودند که استصحاب جزء امارات است و از باب ظن حجت است و همچنین اینکه یقین سابق سبب میشود که انسان نسبت به آینده ظن به بقاء پیدا کند. این قول تا قبل از پدر شیخ بهاء الدین عاملی ادامه داشت. ب- از آن زمان مبنا عوض شد و قول جدیدی شکل گرفت که استصحاب جزء اصول است و از باب ظن حجت نیست بلکه در موضوع آن شک اخذ شده است؛ و نظر مشهور متاخران بر آن شد که استصحاب را از باب اخبار حجت دانسته و آن را اصل عملی می دانند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1887186>

